

gjort. Den sociale indsats skal ske sideløbende med en jobrettet indsats.

Under hele forløbet fungerer jobcenteret som tovholder på beskæftigelsesområdet for den enkelte person, og perspektivet er hele tiden rettet mod et arbejde. Den sociale indsats skal altid hjælpe den enkelte person tættere på arbejdsmarkedet, også selv om vi ved, at den vej kan være lang.

Fra kommunalt hold hører jeg kritik af, at den statslige styring svækker det kommunale selvstyre. Omvendt mener arbejdsmarkedets parter, at den statslige styring skulle være endnu stærkere. Jeg synes, at vi med reformen har fundet en god balance.

Beskæftigelsespolitikken spiller en helt central rolle, når det drejer sig om at nå målsætningen om at få 60.000 flere i arbejde inden 2010. Det er vigtigt, at alle arbejder meget målrettet, så vi kan sikre virksomhederne de medarbejdere, de har brug for, og sikre ledige de job, de står og mangler, både i morgen og på længere sigt. Derfor bliver vi nødt til at vide, hvordan det står til med jobformidlingen rundt omkring i landet.

Statslig styring og overvågning. Ja, selvfølgelig. Vi skal da vide, om det, vi gør, virker, ellers har vi jo ingen chance for at gøre det bedre. Det gælder både jobcentrenes indsats – skaber de resultater, kommer de ledige i arbejde, får virksomhederne de medarbejdere, de skal bruge? – og det gælder de opgaver, der går på tværs af kommunale og regionale grænser, som f.eks. indsatsen for højtuddannede personer, personer med handicap, flygtninge og indvandrere.

Kl. 17.00

Jeg har lidt svært ved at se for mig, hvilken interesse kommunerne skulle have i at arbejde med snævre delarbejdsmarkeder. En effektiv jobformidling forudsætter en god kontakt til virksomhederne. Når en virksomhed mangler medarbejdere, kan den henvende sig til et hvilket som helst jobcenter, den ønsker. Hvis jeg var arbejdsgiver, villé jeg da altid henvende mig der, hvor jeg får den bedste service, der, hvor der er medarbejdere, der kan lige netop det, som jeg har brug for.

Så må man jo heller ikke glemme, at virksomhederne lægger sig der, hvor de bedste rammevilkår og den bedste service findes. Jeg vil da gerne se den borgmester, der hellere vil have borgere gående arbejdsløse frem for at arbejde og være gode skatteborgere, og så er det selvfølgelig ligeegyldigt, hvor de arbejder.

Så skal vi jo også lige huske på, at de danske virksomheder hvert år foretager omkring 800.000 nyansættelser. Hvert år bliver der nedlagt 250.000 job, hvert år opstår der lige så mange nye job, og i langt de fleste tilfælde finder virksomhed og medarbejder selv hinanden. Vi har altså en ret høj mobilitet på det danske arbejdsmarked både fagligt og geografisk.

Så er det fremhævet af nogle ordførere, at arbejdsmarkedets parter indflydelse bliver svækket. Parterne mener det også selv, men i kommunerne mener de, at parternes indflydelse bliver for stor. Igen vil jeg sige, at det nok tyder på, at vi har fundet en fornuftig løsning.

Arbejdsmarkedets parter ligger inde med uhyre vigtig viden om, hvad der foregår ude på de danske arbejdspladser. De er jo derude hver eneste dag året rundt. Derfor ved de også en del om, hvad der er brug for både på kort og på lidt længere sigt, og den viden skal vi selvfølgelig trække mest muligt på. Det kommer vi til med kommunalreformen både på nationalt, regionalt og lokalt plan.

I dag har arbejdsmarkedets parter primært indflydelse på jobformidlingen til de forsikrede ledige. Det svarer til ca. 40 pct. af alle ledige. Med kommunalreformen vil parterne få indflydelse på jobformidlingen til samtlige ledige, og det gælder både lokalt, regionalt og nationalt. Lokalt bliver parterne inddraget i jobcentrenes indsats. Det sker, både når indsatsen skal planlægges, og når der skal følges op på resultaterne af jobcenterets indsats.

Regionalt har parterne mulighed for f.eks. at sætte ind med konkrete initiativer, der kan forebygge og afhjælpe mangel på arbejdskraft, og der er også afsat midler til den indsats eller til hurtigt at få stablet en ekstraordinær indsats på benene, hvis en større virksomhed lukker eller afskediger mange af medarbejderne.

Desuden har regionerne kompetencer inden for overvågning og analyse. De medvirker til at fastsætte de beskæftigelsespolitiske mål. De følger op og reagerer, hvis der er problemer. Selvfølgelig vil regeringen også inddrage arbejdsmarkedets parter, når den nationale beskæftigelsespolitik skal målrettes virksomhedernes og de lediges behov. Så jeg må indrømme, at jeg har lidt svært ved at se, hvordan der skulle være tale om en svækket partsindflydelse.

Som det nok er kendt, var regeringens udspil et rent enstrengt system. Vi kom ikke hele vejen, men vi kom et stort skridt i den rigtige retning, og pilen peger videre den vej. Vi har opnå-